

FIPAN

Kültür – Sanat - Edebiyat

Ceylin DEVECİ

KİTABIM KONUŞMUYOR

Okumayı sevmeyi, çocuk yaşlarda öğrenmek gerekir. Çünkü kitaplar insanın en iyi dostudur. Arkadaşınız, sevdiğiniz sizi bıraksa bile kitaplar sizinle her yere gelir.

Annem, ben kitap okuyayım diye evde akşamları okuma saati bile yapmayı denedi. Aslında küçük de sayılmazdım. Üçüncü sınıfa gidiyordum. Okuyacağım kitabı bir bant yardımıyla sardım. Kitap banttan görünmüyordu. Okuma saati gelince annem, babam ve abim kitaplarımı okumaya başladılar. Bana “Sen neden okumuyorsun?” diye sordular. Ben de “Kitabım benimle konuşmuyor.” dedim. Kitabımı gösterdim. Hepsisi çok şaşırdılar. Abim “O da ne demek? Neden kitabını bantladın?” diye sordu.

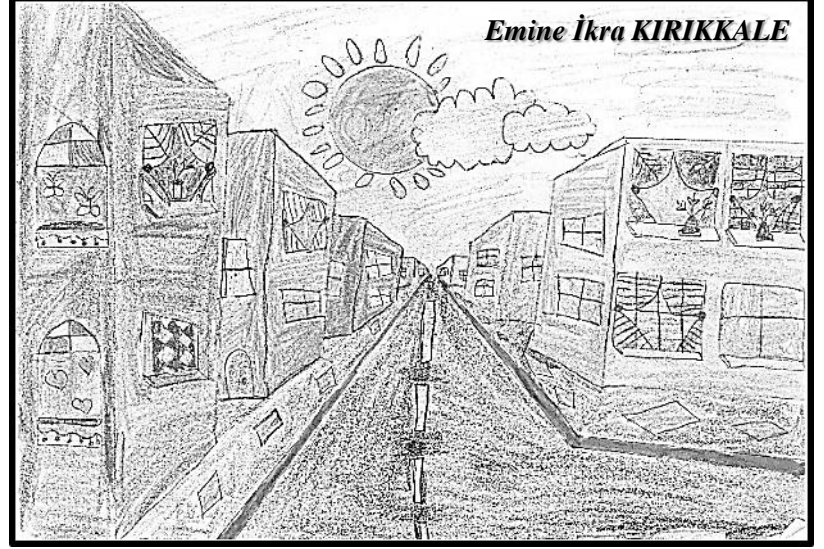
Ben cevap verdim:

-Annem, kitaplar sizinle konuşur demişti. Bakın kitabım konuşmuyor.

Elimdeki bir bardak suyu da kitabıma döktüm.

“Şimdi de konuşamadığı için ağlıyor.” dedim.

Önce bana güldüler, sonra “Bir daha böyle yaramazlık yaparsan okuma saatin uzayacak, haberin olsun.

Kitaplara dost dedik. İnsan dostunu bantlayıp sular mı?” dediler.

Bunu bana büyüse de hep gülere sordular. Ben mi? Okudum, öğretmen oldum.

Şimdi çocuklarıma kitap sevgisini aşıyorum...

Gamze ARSLAN

SEYİT ONBAŞI

19.10.2018

Sevgili Seyit Onbaşı,

Seni çok seviyorum çünkü bu Çanakkale Savaşında çok cesurdun bu yüzden. O kocaman mermiyi sırtında nasıl taşıdığını bilmiyorum ama çok güçlü olduğunu biliyorum. O gün hep aç kaldınız ama hep dayandınız. Hiç durmadan savaştınız. Buna aldırmadınız. Hep çalıştınız hep çalıştınız. Az kişi olsanız bile çok güçlü ve akıllıydınız. Pes etmeden, yılmadan çalıştınız ve sonunda savaşı kazandınız. Mücadele ettiniz. Bu yüzden seni ve savaş arkadaşlarını kutluyorum. Ama artık sen bir şehitsin. Mezarının nerede olduğunu biliyorum. Yeri savaştığınız yerin ilinde yani Çanakkale’de. Yeri tam bilmiyorum ama ziyaret etmek isterim tabi. Yakında yaz tatilinde fırsat bulabilirsem Çanakkale’ye gideceğim ve oraları gezeceğim. Yanına da gideceğim tabi. Sen savaşçıların en iyisisin. Ve bizi düşmanlardan korudun bu yüzden sana teşekkür ediyorum.

Sevgiler dileğiyle...

Ela Nur SARICA

OYUN VE ÇOCUK

Oyun oynayabilen çocuk fiziksel ve zihinsel olarak rahat olur. Oyun oynamaya hakkımızı kullanabildiğimiz için Allah’a ve Atatürk’e teşekkür borçluyuz. Tabi evimiz, suyumuz ve yemeğimiz olduğu için de...

Bugün İnsan Hakları ve Demokrasi dersindeydik. Öğretmenimiz çok güzel şeyler öğretti. Kitabımızı açtık, yeni konu çok güzeldi. Çocuk haklarını kullanabilen ve kullanamayan çocuklar ile ilgiliydi. Bir çocuk tuğla taşıyor, çalıştırılıyor; bir başka çocuk oyun oynayabiliyor özgürce... Biri evsiz, diğeri eğitim alabiliyor. Biz şanslı olanlarız, eğitim alıyor oyun oynayabiliyoruz.

Melek YAMAN

SARI ÇİÇEĞİM

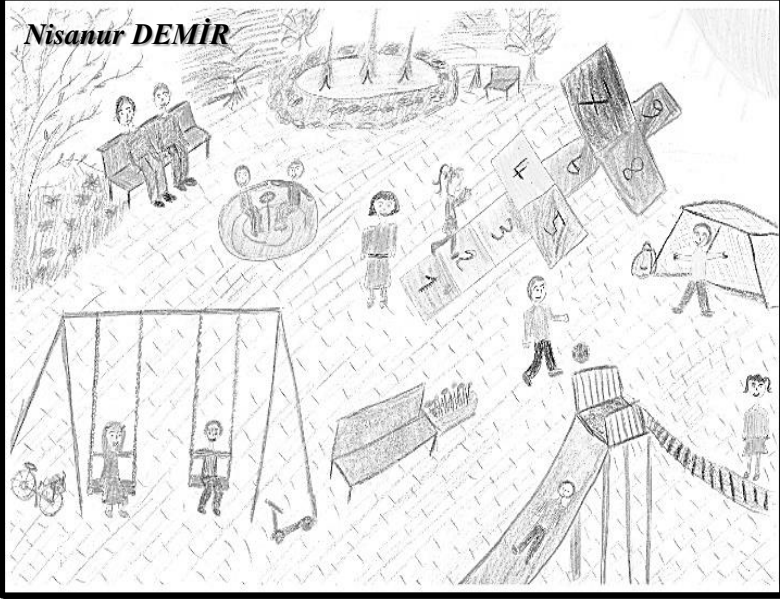
Bir sarı çiçeğim olsa
Keşke bana göz kırpsa
Yaprığını sallasa
Konuşurum onunla

Güzel sözler söylerim
Sevgimi de veririm
Acıkınca sularım
İyi bakar, korurum

Çiçeğim güneş ister
Yağmuru da çok sever
Çok ıslanınca bana
Beni hemen sakla, der.

Oyun oynayamayan çocuk fiziksel ve zihinsel olarak düzgün düşünemez ve bedenen düzgün gelişemez. Ben bir keresinde inşaatta çalışan çocuk gördüm bizden bile küçüktü. Üzüldüm. Oyun oynayamıyor, evi bile yok belki de... Bir kız çocuğu gördüm annesi darp etti. Ben yine çok üzüldüm. Hemen anneme söyledim. Annem hemen polisi aradı.

Bugün derste yine böyle çocukların olduğunu düşününce çok üzüldüm. Büyükler niye hep böyle yapıyorlar çocukları düşünmüyorlar diye...

Nazire Ecrin SAYAR
SANIRDIM

Geçmişte kaldı sanırdım,
Savaşlar ve şehitler
Aklım ermedi ama
Yüreğim korktu saflığıyla

Düşman hep dışardan sanırdım,
Meğerse içten sarmış vatani
Bir karış toprağını vermemek uğruna
Yarım bıraktı çocuklar rüyasını

Bu gece gün doğmuş sanırdım
Ülkemin insanı getirdi şafağı
Vatan hep bizimdi
Ve ebediyen bizim kaldı

Elif Ceren ERDİNÇ
MİNİK SERÇE VE GÖKKUŞAĞI

Bir varmış, bir yokmuş. Cıkcık adında minik bir serçe varmış. Bu serçe günler geçtikçe büyüyüp gelişmiş. Kendi başına uçacak hale gelmiş.

Cıkcık kendini hazır hissettiği anda yola koyulmuş. Az gitmiş uz gitmiş, dere tepe düz gitmiş. Cıkcık yolda giderken bir fırtınaya rastlamış. Fırtına minik serçe Cıkcık'ı silip süpürmüştü. Minik serçe kendine geldiğinde gökyüzünde çok güzel fakat çok kirli bir gökkuşağı görmüştü. Minik serçe gördüğü bu şeyin adını bilmiyormuş. Kendi kendine:

-Ben bu şeyi temizlersem belki adını öğrenebilirim, demiş.

Hemen yola koyulmuş. Kanatlarını çırpıp çırpıp ... Fakat minik serçe Cıkcık o kadar yükseğe çıkamıyormuş. Cıkcık pes etmemiş. Kanatlarını çırpmaya devam etmiş ve en sonunda başarmış. 1. gün bir renk, 2. gün iki renk... derken 7 renk 7 günde bitmiş. Cıkcık temizlediği bu şeye dönerek:

- "Merhaba. Seni temizledim, renklerini parlattım. Bana adını söyler misin?" demiş.

Gökkuşağı:

-Benim adım Gökkuşağı, tanıştığımıza çok memnun oldum. Beni temizlediğin için de çok teşekkür ederim, demiş.

Böylece minik serçe Cıkcık ve Gökkuşağı sıkı birer dost olmuşlar. Bir daha hiç ayrılmamışlar.

Kamilcan BAĞ

TAVŞAN
İLE KÖSTEBEK

Tavşan bir zamanlar çok açtı. Düşündü taşındı ve kendine bir bahçe ekmeğe karar verdi. Bahçesine marullar ve havuçlar ekti. Ve onları sulamaya başladı. Sonra yerin altından köstebekte çok açtı. Köstebek aynı toprak gibiydi. Tavşanın bahçesini gördüğü an bahçesine atladı. Ve yemyeşildi her taraf. Köstebek marullar yemeye başladı. Köstebek karnı doydum ama tavşanın karnı acıktı. Sonra bahçesine gitti. Tavşan:

-Aaa bu ne rezillik. Benim bahçemdeki marulları kim yedi?

Sonra köstebek gördü ve duur diye bağırdı. Tavşan:

-Marulları yiyeni gördün mü?

Köstebek:

-Hayır görmedim.

Köstebek bir gece daha geldi ve o sırada tavşan da camın kenarında oturuyordu. Tavşan köstebek gördü. Tavşan:

-Köstebek duur! O benim yemeğim ben açım ben yiyeceğim onu.

İkisinin de karnı çok açtı. Tavşan:

-Bu marulu ikiye bölüp paylaşabiliriz

Sonra tavşan yemeğini köstebekle paylaşmış. Ve köstebek ile tavşanın karnı doymuş...

Hasan Efe ÖZGÜL
YETENEĞİMİZİ
FARK ETMEK

İlk önce yeteneğimizi fark edip o konuda kendimizi geliştirmeliyiz. Bu yolda işlerimizi ters giderse mutsuz oluruz.

Elbette zorluklar olacak, gelişmek için kurslara gitmeliyiz, evde de çalışmalıyız.

Mesela çalışarak kazanırız ama öyle herkes emek vermeden kazanamaz. Günlük hayatımızda boş vakitlerimizde program yapıp programımıza uyarsak gelişme kaydederiz. Çalışıp başarttıkça mutlu oluruz, amacımıza ulaştığımızda sevinçten havalara uçarız. Ben futbolcu olmak istiyorum ama bu konuda herkes amacına ulaşamaz.

Zorluklar olur ama amacına ulaşmak isteyen pes etmez. Yeterince isteksiz olursak zorluklarda pes ederiz. Başarmak için emek vermeliyiz.

Hüseyin Utku BOZDOĞAN
KÖTÜ KALPLİ CADİ

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir tane kötü kalpli cadı varmış. Cadı hep kötülük yaparmış. Yalan söyler, arkadaşlarına kötü davranır, kalplerini kırıp canlarını acıttırır. Bir de iyi kalpli bir ayı varmış. Yalan söylemez, arkadaşlarıyla iyi geçinirmiş.

Cadı bir gün yine yalan söylemiş. Arkadaşlarının kalbini çok kırmış. Arkadaşları da cadıya küsmüş. Bu duruma cadının canı çok sıkılıyormuş. Bir gün cadı yolda giderken karşısına köpek çıkmış. Cadı çok korkmuş. Cadının korktuğunu gören ayı cadının yanına koşmuş. Cadıya şöyle fısıldamış:

-Sakın kıpırdama yoksa köpek bize saldırır.

Cadı ile ayı birkaç dakika kıpırdamadan öylece beklemişler. Köpek gidince ayı konuşmaya devam etmiş:

-Bu yollar çok tehlikeli, buralarda yalnız dolaşmamalısın, yanında mutlaka arkadaşların olsun.

Cadı:

-Ama benim hiç arkadaşım yok ki.

Ayı:

-Neden?

Cadı:

-Ben arkadaşlarıma çok yalan söyledim, demiş.

İşte o an cadı yaptıklarından çok pişman olmuş. Arkadaşlarından özür dilemiş. Bir daha yalan söylememeye, arkadaşlarının canını acıtmamaya ve kalplerini kırmamaya söz vermiş. Cadı o günden sonra arkadaşları ile iyi geçinmiş ve mutlu mesut yaşamışlar.

Esma CULHA
SEVGİ

Sevgi ile büyür her şey,
Ağaçlar, çiçekler,
Yaşayan her canlı,
Sevgi ister sevgi.

Sevgiyle dokun her şeye,
Güzel yaşamak istersen,
Sen de emek ver istersen,
Sevgiyle dokun sevgiyle.

Zeynep OLMUŞ
YARDIMLAŞMAK

Yardımlaşmak, gözleri görmeyen, kulakları sağır olan, engelli olan insanlara yardım etmek demektir. Bu yüzden gözleri görmeyen, kulakları sağır olan ve engelli olan insanlara yardım etmeliyiz. Yani bir kişi bisikletten düştüğünde ona yardım edersek bu yardımlaşma olur.

Yardımlaşmak çok güzel bir şeydir. Sınıfta bazı arkadaşlarımızın kalem, silgisi, kalem tıraşı yoksa; kalemimizi, silgimizi, kalem tıraşımızı paylaşmalıyız.

Bazı yerlerde arkadaşlarımız yere düşebiliyor. Düşen arkadaşımızı görebilsek, arkadaşımızın yanına gidip yardım etmeliyiz. Sınıfta bazı arkadaşlarımızın görsel sanat dersinde resim defteri olmayabiliyor. Bu durumda o arkadaşımıza defterimizden bir sayfa kopartıp vermeliyiz. Bu da çok güzel bir yardımlaşma olur.

Yardımlaşmak, paylaşmak güzeldir!

Elif Berrak NEŞELİ
MUTLULUK

Biz mutlu olmayı bilmeliyiz. Bazı çocuklar mutlu olamıyor, belki de mutluluğun ne olduğunu bile bilmiyorlar. Bazı zengin insanlar kendilerini mutlu sanıyorlar ama zengin olmak yeterli değildir ki...

Onlar kimseye yardım etmezlerse mi mutlu olurlar, yoksa ihtiyacı olan kişilere yardım ederlerse mi mutlu olurlar? Tabii ki ihtiyacı olan kişilere yardım ederlerse mutlu olurlar. İnsan gönlünde bir huzur bir ferahlık hisseder yardım ettiğinde...

Ama bazı insanlar hiç paylaşmıyor, parasını kendine saklıyor. Ama şunu da unutmamalıyız çalışmıyıp eli ayağı tutan birine para vermemeliyiz, çünkü çalışıp emek vermelidir.

Yani gerçek mutluluk zenginlik değil. Paylaşarak da mutlu olabiliriz.

Zeynep İrem BEKTAŞ
KİTAP OKUMANIN ÖNEMİ

Kitap okumak çok önemlidir. Kitap okuyunca sanki kitabın içindeymiş gibi hissederiz.

Kitap okuduğumuzda çok önemli bilgilere ulaşırız. Mesela Atatürk de kitap okumuş, hatta önemli yerlerin altını bile çizmiş. Eğer biz de Atatürk gibi kitap okursak çok zeki oluruz. Kitap okumak zihnimizi ve hayal gücümüzü geliştirir. Eğer kitap okumazsak hayal gücümüz zayıf olur ve zihnimiz çalışmaz.

Bu yüzden her gün en az kırk beş sayfa okumalıyız, hatta kitabı bitirmeliyiz. Yani kitap okumayan çocuk susuz yetişen ağaca benzer.

Gamzenur KESTİ
CANIM KUZENİM

Sevgili Aryen

Seni çok özledim. Keşke buraya gelsen ama biliyorum daha çok küçüksün o yüzden gelemezsin. Ama üzülmemeye çalışıp büyümeni bekleyeceğim. Hatta sana buralardan bahsedeyim. Burada çok güzel yavru ve şirin hayvanlar var. Ama sen buraya gelersen burayı sana gezdireceğim. Bir de ne yaptıklarımı anlatayım ben. Sabahçıyım okula gidip öğle gelirim. Yıldırım Beyazıt İlkokulunda okuyorum. Eve gelince dinlenip dışarı çıkar, arkadaşlarımla oynarım. Televizyon izler sonra da ödevimi yapar ve yatarım.

En kısa zamanda görüşürüz Aryen. Seni çok seviyorum. İyi ki varsın...

Eylül PEKİNCE
KIŞ

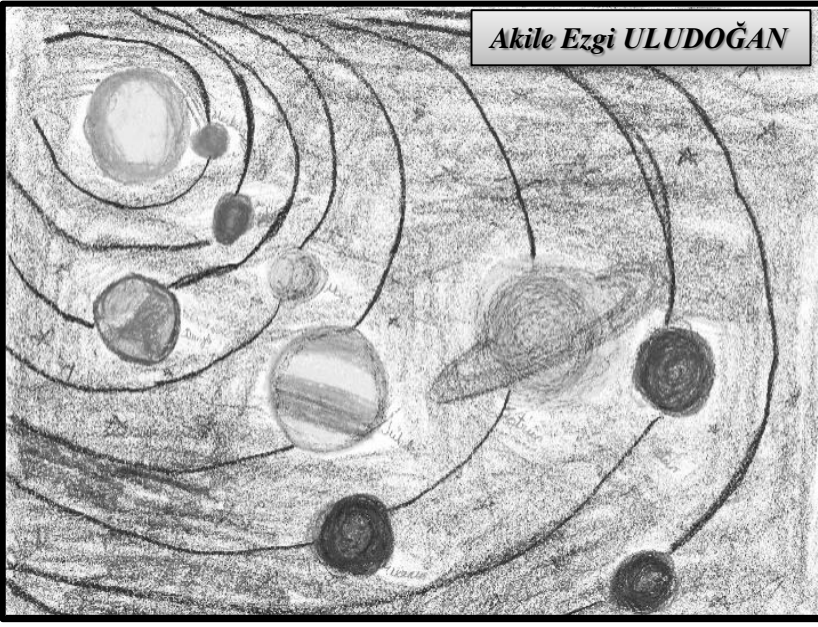
Geldi kış mevsimi
Açıldı çocukların neşesi
Her yer oldu bembeyaz
Geldi kış mevsimi

Sobalar kuruldu
Herkes etrafına oturdu
Kestaneler pişirildi
Geldi kış mevsimi

Ferdi Çınar ÖZEL
OKUL GÜNÜM

O gün sabah erkenden kalkmıştım. Annem bana kahvaltı hazırladı. Hemen yedim.

Okula gitmek için kıyafetlerimi giydim. Babam beni okula bıraktı. Öğretmenimiz o gün yapacağımız resmin konusunu açıkladı. Sürahi yapıp boyayacaktık. Resim yapmaya başladım. Sürahi çizdim. Öğretmenime göstermek için yanına giderken ayağım takıldı, düştüm ve resmim yırtıldı. Öğretmenim ben üzülme diyerek resmimi bantla yapıştırdı. Resim kâğıdımın eskisi gibi olması için kitabımın arasına koydum ve ikinci derste kitap okumaya başladık. O günkü okul günüm çok güzel geçti.

Gülru Şeyma TEZCAN
OYUNLAR

Körebe, yakar top,
Her yerde oyun.
Hadi oyun oynayalım,
Eğlenelim her yerde.

Her zaman eğlenceli,
Oyunlar oynarız.
Çimenlerde yuvarlanırsınız,
Yaralanırsınız bazen.

Gelin arkadaşlar,
Oyunlar oynayalım.
Oyunlar çok eğlenceli,
Oyunlar çok güzel.

Merve TAŞCI
BİRLİK VE BERABERLİK

Güneş doğudan henüz gözlerini kırarken, Ayşe günün ilk ışıklarıyla gözlerini açtı. Yatağında doğruldu ve güneşe gülümsedi.

Mutfaktan mis gibi kokular geliyordu. Ayşe yatağından kalkıp kokuları takip etti. Annesi çok güzel kahvaltı hazırlamıştı. Ayşe:

-Günaydın anneciğim, diyerek kahvaltı masasına oturdu. Güzelce kahvaltısını yaptı. Okul için hazırlandı ve okulun yolunu tuttu. Okula vardığında en sevdiği arkadaşı Zeynep'i gördü. Zeynep ile konuşurken okulun bahçesine doğru bakıp üzülüyorlardı. Çünkü okulun bahçesi çöp içindeydi. Etraf pis görünüyordu. İki arkadaş kafa kafaya verip düşündüler. Okul için ne yapabilirlerdi? Uzun uzun konuştuktan sonra bir plan yaptılar. Okulda bir temizlik ekibi oluşturdular. Pankartlar hazırlayarak her yere astılar. Tüm öğrenciler asılan pankartları okuyup dikkate alarak temizlik ekibine katıldılar. Kısa sürede bütün öğrenciler el ele verip okulun bahçesini ve etrafını temizleyip çöpleri topladılar. Okul bambaşka bir yer gibi olmuştu. Bütün bunlar öğretmenlerin çok hoşuna gitti. Okul Müdürü, Zeynep ile Ayşe'yi yılın öğrencileri seçip ödüllendirdi. Diğer tüm öğrencileri de tebrik etti.

İki arkadaş yaptıkları işin gururuyla evlerine döndüler. Anne ve babaları da sevinerek çocukları ile gurur duyduklarını söylediler. Ayşe yatağında ay dedeye bütün bunları anlatarak tatlı bir uykuya daldı.

Tarık ÇAPACIOĞLU
KORU GEZİSİ

Bir varmış, bir yokmuş. Ömer diye bir çocuk varmış. Bir gün Ömer okula gittiğinde öğretmeni "Çocuklar, sizi koruya götüreceğim." demiş. Ama Ömer korunun ne demek olduğunu bilmiyormuş.

Annesine sormuş. "Anne, korunun anlamı ne?" Annesi, "Koru ormanın küçüğüne denir" demiş. Ertesi sabah Ömer okula gelmiş. Öğretmeni:

- Çocuklar! Hadi gelin, koruya gidiyoruz, demiş.

Ömer koruya gittiklerinde çok güzel bir manzara görmüş. Hayran hayran etrafını seyrederken bir de ne görsün?

Ecrin DEVECİ
EMANET KİTAP

Eda sarı saçlı, yeşil gözlü ve biraz da tombul bir kızdı. Babasının bakkal dükkânında vakit geçirmeyi, orada arkadaşları Merve, Zeynep ve Mesut ile oyun oynamayı çok sevdi. Yine bir gün yakan top oynarken Merve Eda'ya "Türkçe kitabını bana verir misin?" diye sordu. "Benim kitapta eksik yerlerim var, onları tamamlamak istiyorum" dedi.

Eda, oyun bitince eve gidip kitabını Merve'ye getirdi. Akşam masada ödevlerini bitiren Merve, Eda'nın kitabına bakarak kendi boşluklarını doldurdu. O sırada annesine "susadım" diye seslendi. Annesi mutfaktaydı. "Masada sürahi ve su bardağı var, içebilirsin kızım" dedi. Merve sürahidan su doldururken bardaktaki su Eda'nın kitabına döküldü. Merve ne yapacağını şaşırды. Ağlamaya başladı. Annesi mutfaktan koşarak geldi. "Tamam, sakın ol. Arkadaşına yeni bir kitap alıp kaplayıp veririz. Artık üzülme gerek yok" dedi. Merve "Anneciğim, evde bant da bitti. Onu da almayı unutmayalım lütfen. Bir de bantla beraber hikâye kitabı alıp hediye edelim." dedi.

Ertesi gün Merve, elinde bir poşetle Edaların dükkânının önündeydi. Yanına oyun oynamaya gelen Eda'ya "bunlar senin" deyip hediye paketini verdi. Eda, paketi açarken Merve başından geçenleri anlattı. "Bundan sonra emanete daha dikkatli bakmam gerektiğini öğrendim." dedi. Eda da arkadaşına teşekkür etti. Zeynep ve Mesut da geldiler. Hep birlikte oyun oynamaya başladılar.

Bir kuşun ayağına sakız yapışmış. Ömer, yanında getirdiği suyun yarısını sakıza dökmüş ve kuşu kurtarmış. Sonra gölge bir yer bulup çadırlarını kurmuşlar. Ömer'in arkadaşı Çağrı:

- Bence doğu tarafına kuralım çadırları.

Fatih:

- Hayır, kuzey tarafına kuralım, demiş.

Ömer:

- Batı tarafına kurmalıyız, demiş.

Hep birlikte düşünmüşler. Çadırları doğu tarafına kurmaya karar vermişler. Çadırları kurmuşlar. Yanlarında getirdikleri kitaplarını okumaya başlamışlar. Sonra, batı tarafına gidip fotoğraf çekmişler. Güneşin batışını izlemişler hep birlikte...

İMTİYAZ SAHİBİ

Aydın ÖZDEMİR

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Deniz AVAZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Azize TEKİN

GÖRSEL DANIŞMAN

Osman İsmail EĞRİ

YAYIN KURULU

Nermin YILMAZ

Berna KÜÇÜK

Havva İlknur ACAR

Emine Handan ÖNKOL

OKUL ADRES TELEFON

YILDIRIM BEYAZIT İLKOKULU

Yıldırım Beyazıt Mah. Fatih Sok. NO:2

ÇUBUK/ANKARA 03128371058